

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1133/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данка Цвејића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 16/25 од 13.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 211/25 од 27.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данка Цвејића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 16/25 од 13.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 211/25 од 27.05.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Рашкој К 16/25 од 13.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време које је окривљени провео у задржавању и време које је провео у притвору почев од 05.02.2025. године, као и свако друго лишење слободе укључујући и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкове кривичног поступка суду плати износ од 20.526,00 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и да на име имовинскоправног захтева оштећеној ББ плати износ од 187.200,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 211/25 од 27.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Рашкој К 16/25 од 13.03.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Данко Цвејић, „због повреде закона“, коју у образложењу захтева опредељује навођењем битих повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП и повреде одредбе члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање. Предложио је да буде позван на седницу већа.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења истог наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ЗКП, без конкретног опредељивања повреде поступка из наведене одредбе. Међутим, наводима захтева бранилац оспорава разлоге правноснажне пресуде, указујући да су недовољни, нејасни и супротни изреци пресуде. Овим наводима, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, својим наводима, бранилац указује да је изрека побијане пресуде неразумљива, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те надаље указује и на повреду одредбе члана 395. ЗКП, истицањем да је доказни предлог одбране – вештачење папиларних линија, одбијен, што је било од утицаја на правилно расветљавање чињеничног стања. У образложењу захтева, бранилац окривљеног оспоравајући правилност оцене изведених доказа као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи

повреду одредбе члана 16. ЗКП, као и повреду начела „in dubio pro reo“ из става 5. наведене одредбе, а у вези са тим, осталим наводима захтева, бранилац окривљеног, оспоравањем чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђеног другостепеном пресудом указује и на повреду одредбе члана 440. ЗКП, суштински износећи сопствени став да је правноснажна пресуда заснована на претпоставкама, јер је једини доказ који окривљеног доводи у вези са извршеним кривичним делима, чињеница да је мобилни уређај окривљеног коришћен на територији КО Рвати и КО Рашка, што према ставу браниоца није довољно за доношење осуђујуће пресуде. Поред овога, бранилац оспорава и постојање намере окривљеног за прибављање противправне имовинске користи, полемишући при томе са чињеничним утврђењима суда у погледу битних чињеница од којих зависи постојање предметног кривичног дела и кривице окривљеног, износећи сопствену анализу критичног догађаја, другачију од оне коју је дао првостепени суд у образложењу своје пресуде.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 16., 395. и 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић